

Dupa câte-va minute sgomotulu se mai linisci.

C. Ghici ministru de cheltuieți: Cinstita casa! (voci: halljuk!) cheltuindu toti banii ce mi-ati datu, (mirare in tóte partile) ma, cu ajutoriulu domniloru, facendu si o tira de detoria de vr'o câte-va milionutie, (in drépt'a aplause, in stang'a amenintiári) avendu mare trebuintia: de a face bulevarde. (aplause preste totu) si a plati cantaretice, (voci: éljen!) fispanii orasienesci, (voci: bravo!) inspectorii de scoli, esecutorii (aplause) si pre o multime de flamendi for' de neci o ocupatiune (voci: éljen!), dér' mai vertosu: avendu neaperrata trebuintia, de a cumpará nadragi si mai rosii honverdíloru, (aplause, vivate, éljenuri gróznice) acestu-i neclatinaveru stelpu alu statului nostru (éljen, helyes, ugy van!) si in fine, avendu multe si multe trebuintie pentru a dá preste nasu tuturoru, cari nu voru a se face unguri (éljen, vivat!) s. c. l. sciti voi . . . (aplause prelungite) me rogu cu plecatiune déra. dati-mi potere nemarginita. (drépt'a: megadjuk, stang'a: nem) ca sa potu trage si cea de pre urma piele de pre poporu (helyes) mai alesu a hotiloru de valachi, si ve asiguru, ca vi voiu creá o grandíosa si poternica Unguria-mare si vecinica. (voci: éljen, aplause ne mai audíte.)

De a-cí in colo sgomotulu nu mai avú fine, pana nu ne improscara haiducii.

Dupa o óra inse éra rentornarámu cu totii la dieta.

Despre cele-l-alte in numerulu venitoriu.

➡ **Avisu importantu.** ⚡

Gurile rele n'au blechetitu insedaru.
Zsiga bácsi éra incepe comediele.
Nu-e mirare. Se apropia alegerile de deputati.
Grabimu deci a publicá si noi urmatoriulu:

Felhivás de prenumeratiune

la ujságulu romano-magyar-o guvernamentálu,

Kon cordi'a.

Hazánk sorsa, jövéte és jövője szükségesnek véltem hamarjába hogy abban a szabadság, testvériség és és hogy kibékítsem e hazában lakó E lap feladata lemond minden előtt hogy így nekem is jusson egy hivatal Obajtjuk, hogy a választási törvény legalább egy vagy két votummal, Nem helyesdőlhetjük az eddigi sazórt főúrnak kímélhetőleg törekedünk Törekedni fogunk, hogy jövőre úk is A nemzeti-ségi szentesített törvényt, míg ujabbhat nea faragunk, védjük, az egész magyar nemz. támogatására. Megismerteni legjük a zászlókat A hivatalosításról kívánjuk előnyvel Ki önkéntesülk a román ujságokból A hazánkat megint elküldjük -

findu fórte rea si deplorabila. — a face unu nou diariu magiaro-rom. egalitatea, s'o propovedniesen merou, tóte natiunalitátile nemultiimite. a cortesii pentru alegerile viitoare, si sa potu compromite causele rom. sa se interpretese, ca ér' sa fin alesu cá-ci acést'a pretinde *uniunea* santa. pasivitatea rom. d'in Transilvani'a; a face cátu de multa zarva-gálceva. sa aléga mameluci dupa voi'a nóstra. asie precumu o facura domnii nostrii' si pentru acestu scopu contámu Vomu pretinde autonomia jidovloru si vomu batjocori pre neoportuni. sa ne faca si pre noi fispanu. . . . artiliu si varietátile mai bune. la Bucuresci sa inverie mores. (sic!)

A mit Lónyayai fog diétálni nekünk. Felkérjük a haza minden polgárait, hogy sietve küldjenek számomra. Előzetési ár: valami tradico si publicá merou. fore deosebire de rel. si natiunalitate, bani si sa primésca acestu programu. sa fi guvernamentálu!

A megjelenendő **Kon cordi'a** diariu.

felelős

redactore

Zsiga bácsi, m. p

régi politicus és non szerkesztő de la román-magyaros Concordia.

Grabiti déra cu totii, cáti n'ati prenumeratu Gur'a Satului, cá-ei pr'in nóu'a *Concordia* veti poté ceti in estrasu tóte diariiele d'in tíera si totu odata nu veti avé trebuintia, ca sa prenumerati si vr'unu diariu umoristicu. de óra-ce in nóu'a *Concordia* veti poté ceti nebunii destule si pr'in urmare ve veti poté amusá de ajunsu.

Astu-feliu déra de Gur'a Satului pe venitoriu nu ar fi neci o trebuintia. . . .

➡ **La casu inse,** ⚡

déca *Conkordi'a* nu va poté capetá vr'o *subventiune*, ceea ce e multu siguru, cá-ei inea n'a potutu aparé, atunci Gur'a Satului va continuá si pre venitoriu.

Aveti deci de grige, cá se apropia anulu nou si e vremea de prenumeratiune!

Un'a Alta.

Pentru-ce terorisédia papistasiu teologii gre-cat? Pentru-cá prelatii nostri n'au atát'a curagiu, ca sa faca pasii cuviintiosi.

Pentru-ce s'a alesu Mironu de metropolitu? Pentru-cá asie pretinde oportunitatea romanésca.

Pentru-ce nu se mai publica raciotiniulu despre fundatiunile Cresticiu, Pop'a, si Birt'a? Pentru-cá-su grele samadasiiurile.

Pentru-ce lauda si prémarese acumu Albin'a pre moralicesce mortulu Mironu? Pentru-cá e alesu de metropolitu, si. . .

Pentru-ce se revoltara ciocoi d'in Transilvani'a? Pentru-cá nu li place dreptatea.

Pentru-ce nu se folosescu romanii d'in cottulu Aradului, la congregatiuni, de limb'a loru natiunala? Pentrucá au frica mare de De-Baiu-dá.

(*Sócr'a si ginevele.*) Dlu A. se certá continuu cu sócr'a sa:

— Mi-ai facutu fic'a mea nenorocita. Esci fórte culpabilu, dicea sócr'a.

— Ast'a mi repetu si eu totu-de-un'a gandindu-me, cá am consentitu sa iau pre fic'a dtéle de sócia, — respunse A.

(O servitoare prirepută.) — Héno — dicea dn'a Z...
servitorei sêle. — de câte ori mi vei mai prezenta ce-va,
să pui pe o tabla.

Servitorea promise

A dón'a di stapania o aude vorbindu cu cine-va.

— Cu cine vorbiai, Héno?

— Cu sor'a mea, dónna. Caută se între unde-va.

— Mi-ar placè să-o vedu. Pentru ce nu mi ai prezenta'o?

— N'a voitu cu ori-ce pretiu a se pune pa tabla.

Pré luminatulu și parintiesculu guvernul magiaru, de la Pute-a-pesce, îndurându-se pré gratiosu a se instrimbá nitielu, càtra pré cuviosulu soboru apostolicescu d'in Sibíu, acest'a, — incuragiatu de demnitatea natiunala — se decisa cu tóta resolutiunea și tari'a moderna (fresce cu pumnulu in busunàri,) a și cadè de locu in oportunitate, alegendu, ca la comanda, pre parastaseriulu celoru trei-spre-diece rebeli.

Mai dica déra cine-va, ca să nu ne facemu optimisti și cà nu avemu ómeni resoluti!

II signore Busumflaggi.

— Tragedia istorica într'unu actu. —

Locala năi anii trecuti, și gata a se jocă de nou, cîtu de curîndu.

Scen'a I.

(Unu salonu minimatu in palata resedintiale. Signore Busumflaggi jace intinsu pe fóle pe-o canapea, radimatu cu faci'a-i cea spana pe „drépt'a", ér' cu stang'a se jóca cu o cruce, ce i spendiura de gîtu. — Intr'unu unghiu Gur'a Satului neveditu.)

Signore Busumflaggi: La o parte cu voi, cugete profane!
— Cine sum io? —

Gur'a Satului: (pentru sine) O! bidigania rara, care spre deschilnire de altele, de soiulu teu, porti cruci'a pe peptu, in locu de pe spinare.

Signore Busumflaggi: Cine sum io? —

Gur'a Satului: (pentru sine) Celu mai mare in turma, de a carni vóce se eutramura muntii!

Signore Busumflaggi: (cu focu) Si anche o data: Cine sum io? —

Gur'a Satului: (ér' pentru sine) Unu magariu cu pinteni, care abiè a datu de ovesu, si ar si incepe a jocă pe ghiatia. —

Signore Busumflaggi: (scutându-se repede) Dér' ce io? S'a finitu cu io si eu! De acuma inainte noi au dóra nu cuprindu eu (se lovescu peste gura) — éra odiosulu și profanulu de eu — nu coprimemu noi sub aripele nóstre —

Gur'a Satului: (pentru sine) Sub urechile vóstre —

Signore Busumflaggi: — aprópe la 100.000 de fientie, cari in noi si pr'in noi formédia unu trupu?

Gur'a Satului: (pentru sine) Si inca ce-feliu de trunchiu! cu o bute de 100 de ferii.

Signore Busumflaggi: Asiè déra noi, noi si éra noi! cá-ei cu tóte, cá lucrulu nu e tocmai gaf'a, totu avemu dreptulu de a dice: noi, cu tóte cá nu ne aude altulu, decâtu acesti patru muri; lasa să audia baremu acesti'a. cá: „de nu voru fi altii, petrile voru vorbi de marirea și stralucea nóstre“. — Dér' ce ni mai lipsese? Unu pasu, o saritură si a-poi — cine va fi ca noi? Cine va rapí sórelui auror'a și cine va întinde preste pamentu o mare purpuria, ca si noi? Cine va întunecá lun'a și stelele si va dá insusi lumina sermaniloru mortali, ca si noi? — Dér' ah! ce greu ni trecu minutele, tocmai acumu se paru a avè plumbu in aripele loru! Intru adevèru amu fi muritu de uritu, déca nu ne-arú fi distrasu încátu-va, dându-ni materiala de risu, neghiobi'a mortaliloru d'in giurulu nostru.

O luna a trecutú de candu ne gatimú la duca, si bietii mortali concludu de aicia, cá nu grabimú d'in caus'a acea, cá nu avemú de amerge de parte. Pucini credentiosiloru! Au

dóra credeti voi, cá va ajunge pentru noi a trece muntii càtra média-nópte?! Noi si să ne înglodámú pr'in tîu'a unu satuletii?! La o parte cu voi cugete profane!

Nu crest'a e loculu „de care apropiendu-na noi, să ne deslegámú opiniele nóstre“. — Dér' ce? Noi — si opinii? — La o parte cugete profane! — Neci ca copilu nu la portamú buerosu, ei mai bine anblamu descultii; cumu de cugetámú acuma Noi, la opinii? Neci eisme nu se mai cuvira să portámú Noi; ei ni vomu aduce de a-colo, de la loculu locuriloru, de la scaunulu scaunelorú. — papuci; si nu papuci cumu póta sermanii de plebei, ei vomu aduce papuci purpurii, ciorapi purpurii, chemesia purpuria, manusi, surtucu, — purpurie si ce nu s'a mai pomenitu între plév'a acésta: „*palaria pupuria*“! Ha! si a-poi candu vomu esí între ei, cumu voru cascá gurile, cumu voru tremurá naintea Nóstre, cumu se voru oprí in piéiate la o parte de noi, ca ciórele, ce se aduna in giurulu majestosulu cocostireu, ce sta maiestestieu si neclatinatu fiesandu lumea de la unu polu la cela-l-altu. Si cumu nu voru sei cu ce nume să me numéscá! Noi, Noi, ticalosiloru! — să ve invetiámú la titulaturi, cá de „*Maria-Ta*“ vóstra, de „*Ilustrissimitatea*“ si „*Reverendissimitatea*“ vóstra ni s'a locuit urechile, si ni s'a acritu sufletulu! „*Eminentissime*“ vremu Noi să fimu, si dupa lege „neci nu ne vomu uitá la acela, care nu ne va dá titul'a acésta!“ Straluce'a nóstre inse o vomu marí pr'in acea, cá o vomu transportá si a-supra trabantiloru —

Gur'a Satului: (pentru sine) *Dorobantiloru*. . .

Signore Busumflaggi: nostri. Dá-li-vomu si luá vestminte tarcate, dá-li-vomu nume si titule, de care neci veste nu a mai fostu, si care insusi noi, cu multa ostenéla, le-am scosu si scormonitu d'in tóte cartile vechi, ce le avemú in bibliotec'a nóstre.

A-poi să vedemu cine, si éra cine, pe rotundulu pamentulu, va trage degetu cu — Noi? Dér' taci guriti'a mea, rabda-te animiór'a mea, cá pare mi-se, cá andu pasi; ah! vine cine-va.

Scen'a II.

(Cei de mai nainte. P. Belesescu, unu mosnégu, economulu Signorulu Bus, intra cu faci'a posomorita. Dupa clu servitorii, aducendu saculetie grele pe spate, si asediendu-le într'unu unghietiu, servii a-poi se de-partéza.)

Signore Busumflaggi: (sare la P. Belesescu inbraticíndu-lu) Ha! scumpulu nostru tesaurariu! cerulu te-a adusu in momentulu acest'a! Tocma ni se impluse anim'a, cea parintiesca de superare, cá anche nu potemu porni. Cumu stá tréba? Ingrigitu-ai? Facutu-ai? adunatu-ai? (pormesc càtra saculetie) hah! vedi asiè! Aceste si tóte sunt castigatè?

Gur'a Satului: (pentru sine) Cu acele in spate vei trece preste ori ce muru.

P. Belesescu: Stralucissime Signore, multe sunt necesurile dreptiloru! De dóue luni de candu primii porunc'a Stralucissimei Signorimei Vóstre, asudu necurmatu di si nópte alergandu dupa ultim'a paraua, ce numai o sentii unde-va. Dorulu sermanelorú suflete, de a vedè inaltiatu pre alesulu lorú — de o parte; grabirile Stralucissimei Signorimei Vóstre — de alta parte, nu-mi mai lasara neci unu minutu de repausu. Asta-di in fine mi-am ispravitu lucrulu celu greu!

Aicia (aretandu spre unu saculetiu) sudórea sermanulu romanu adunata inainte pe unu anu întregu: o suta mii de fl. totu in galbeni noi. Multe lacrimi, multe oftári a sermanulu romanu jacu pe fia-care d'in galbeniorii acesti'a! Candu inse unu parinte asiè de intieptu, ca Stralucissim'a Signorimea Vóstra, vrè să castige pr'in ei salute sufletéscu sermanulu poporu, atunci romanulu buerosu

Gur'a Satului: (pentru sine) lasa să-i traga pelea, déca i s'a tunsu lan'a.

P. Belesescu: — jertfescu, ce are dupa sufletulu seu. Fia déra saculetiulu acest'a unu „*servitiu comunu*“, fia „*oblatiune*“, care să deschida Stralucissimei Signorimei Vóstre usi'a usiloru la loculu locuriloru. — Aicia (aret-ndu spre altu saculetiu) sudórea romanulu inca pe unu diumetate de anu: *cinci-dieci de mii de fl. in argintu*, destinate pentru *colegiulu fitoriloru colegi a Stralu*. Signorime Vóstre. Să numimú saculetiulu acest'a, spre deschilnire de cela-l-altu: „*anatae*“. — Aicia (aretandu spre altu treilea saculetiu) remuneratiuni pentru scribe si servitori, cari toti voru aseptá cu gurile cascade „*micutiéle servitié*“, ce potu pófti dupa lege de la Straluciss. Signorimea Vóstra. Si aicia saculu acest'a fore de fundu (aretandu spre altu patrule saculetiu) la care totu indesu de o luna, si totu nu-lu mai potú implè — acest'a să fia *tass'a* pentru *acea* — *acea* — (intorcendu-se in alta parte) mi rusine să-i spunu numele —

Gu'ra Satului: (pentru sine) Neghiobulu, nu pôte exprime cuventulu „bulla”.

P. Belesescu: (câtra Sig. Busumff.) — a-poi sefi Stralucess, Signorimea Vóstra *acea a jupavului celui mai mare*, care, dupa omu mi-ati spusu Stralucess, Signorimea Vóstra, trebuie să a aduceți in tēca si invalita in metasa. — Atâf-a-se totu ce mi-a fostu cu potentia. . . .

Signore Busumff: Bine, că ai storsu si atâf-a, bravule nostru tesaurariu! Dér' vedi grabesce, fă ce poti, mi mai trebuie multu, fórte multu: că-ai drumulu e departe, si *Noi* nu potemu caletori cu traista góla. Mai vorbesce cu Itzig jupavulu, promite-i 70, 80, 90 de % — *Noi* vomu plăti. — Ce clatini cu capulu? Nu cascá gur'a! Seiu că éra vrei să-mi vini cu vorbirile cele profane: despre lipsele si dorerile plebeiloru, despre scóle, gimnasii, seminarii, facultăti, si câte alte *pecate profane* ce mai aveți, — faci despre ele! Ori nu vi vóua destalu, pueñu-credintiosiloru, de ne veti avé pe noi in fruntea vóstra? Ce ve mai trebuie alt'a? In *Noi* se vá concentrá marire, straluce, rangu, titula fericire: éra vóue, plebe miserabile, fia-vi destalu candu vi vomu permite a admirá stralucea Nóstra.

Peri déra si fá bani d'in fundulu pamentului.

P. Belesescu: (plecându-se pon' la pamentu) Fia voi'a Stralucess, Signorimei Vóstre (câindu aóare, pentru sine) Duco-m'oiu, si lasá-te-oiu in pecatele tale! „*Perirea ta, d'in tīne Israele*”.

Sign. Busumff: (striga dupa elu) Apropoz! Spune maritei mele suite, grandiloru, cortesiloru, lordiloru mei, că îi aseceptu spre a-si luá dia luna de la *Noi*.

Scen'a III.

(*Signore Busumff* se plimba p'în salonu. *Gu'ra Satului* ea mai naute).

Perita-ai d'in faci'a Nóstra, fariseule. Candu odata, corinthe eternu, voui scapá de omulu acest'a afurisitu; candu de insipibile lui vorbiri, cu care supera eternu nrechile nóstre? Scóli, scóli, scóli, si éra scóli! asie mi hodoganesece elu, si cu elu plév'a întrég'a. Ma ce e mai multu, *neghiobii cei'a de preste munte* moralescu intr'a-colo, ca „*sunultiele aceste, dupa care tremuru cu nerabdare acumu de dóne luni, să le întrebuintiedu mai bine spre ridicarea intelectualitătii sermanului poporu romanu*”. — si alte obrasnieci de aceste: că loru nu li trebuie aristocratia, nu li trebuie litule si domni! — — — Asie e, „*mocarulu nu scie, ce-e sioframulu*”. Nu vré elu să iésa d'in ridiele lui; nu vré elu să se inaltie la o viétia sublima, fina, stralucita! Colo in prava, unde i-a fostu cuibulu, să-i fia si momentulu. — Nu vré elu să se inaltie cu tempulu: nu vré elu să naintedie cu tempulu; nu vré să emuleze cu popórele lumei; elu privesce dejosimea, tīn'a, de zefulu seu, — aici vré să rime cu nasulu lui! Ho! dér' stati voi numai *solistiloru* — eu . . . (batându-se pe gura) *Noi* să vi aretamu, ce insemedia: domnu si cine suntemu *Noi*!

Gu'ra Satului: (pentru sine) Să-lí mai spunu odata?

Sign. Busumff: Ei, dér' bine că sunt in manele mele aceste; (aréta spre saculetie, cine, cine, — cine vá trage degetu acuma cu — — *Noi* (face pasí mai p'în salonu.) Vinu fitorii mei „*pèrliti*”, să-i priimim; să vedemu, cumu se voru apropiá acuma de *Noi*.

Scen'a IV.

(Cei de mai nainte, *Lacomescu*, *Flamendiescu*, *Nesaturatiannu*, *Sdrantivrescu*, *Bibolescu*, intra de odata in salonu, si se punu in reudu in naintea *Signorelui Busumff*, care se pune într'o pozitioe maiestatică.)

Lacomescu: Noi venim *Ilustrissime domnule*. . . .

Signore Busumff: (la o parte) — Prostii, — magarii, *neghiobii* inca nu au invetiatu maniera. (câtra *Lacomescu*) — Ce-feliu de: *Ilustrissime domnule*, *prepaditule*? Nu sefi, că ai de a vorbi cu *Noi*? Nu sefi, că stai inaintea Nóstr'a? Peri d'in ochi. Nostri! „*Mergi dupa mine, satano! că tu totu rusine mi faci*” : *Lacomescu* se duce într'unu unghiu: ceia-l-alti cadiendu in genuchi inaintea *Signorelui*.

Toti: „*Stralucessime Signore!*”

Signo. Busumff: (ridiendu in piumi, la o parte) Asie vedi mai-mutiiloru: *Noi* ve vomu invetiá, cumu să intimpina *usu Signore!* (trecendu cu dosulu manei drepte de a rondulu pe la nasulu loru.) — Fiti bine veniti, *credintiosii nostri!* Sculati-ve! (se scóla stauda strimbati de spate inaintea lui) A sositu in fine tempulu, unde suntemu in stare a caletori la locul locuriloru. Voi sefi, *cortesii mei, caus'a caletoriei* mele indepartate. — parte spre a ve remunera vóue bunele servitii, ce a-ti adusu persónei nóstre: parte spre

a mari p'în. Noi si p'în voi stralucia, numele, fiinta si venitorulu bietulu poporu paresitu. — Ne vomu duce a-colo, unde a fostu nu numai léganulu stramosiloru nostri, ci unde e si asta-di léganulu fericirii, limanulu stralucimei si marimei; fantaua, isvorulu si cuibulu tuturoru tituleloru stralucite. Si de aici, *credintiosiloru nostri lordi*, a să ve imbracamu cu atari domni, de cari nu s'a mai pomenitu de candu cresce iérba pre tielunele aceste!

Toti: Să duca ceriulu in pace pre Stralucessim'a Signorimea Vóstra!

Flamendiescu: (plecându-se la pamentu) Stralucessim'a Signorimea Vóstra sunteti omulu celu mai intieptu de pe lume, nasedu a-nume, ca să domniti peste siete luni întregi. Sentitu-am cu acest'a de la inceputu, si pentru acea mi-am concentratu tóte poterile intr'a-colo, să fia alesulu si inaltiatulu nostru: Signorimea Stralucessim'a Vóstra!

Sign. Busumff: Seimu noi, că ni-ai fostu bunu apostolu; pentru acea vomu ingrigi, să-ti remana numele acest'a, langa care vomu mai adauge unulu, care va fi mai formosu d. e. „*vicariu*”.

Gu'ra Satului: (pentru sine) Vacariu?

Flamendiescu: (cadiendu la pctiórele lui Sig. Bus.) Stralucessim'a Signorimea Vóstra, e molto gentile! Grazia Signore—grazia!

Nesaturatiannu: (se pune pe unu genuchie inaintea Sig. Bus.) Stralucessime Signore! Natura nu a creatu omu moritoriu mai formosu, decâtu Stralucessim'a Signorimea Vóstra! Apollo cu totu foculu arde in ochisoru Stralucessime Signorime Vóstre; fruntea cea olimpiana, perulu ca pén'a corbului, obrazulu: lapte si porfira, statur'a cea maiestetica, membrele cele gingasie. . . . Intru adeveru Venus, Cyteera, Helen'a danailoru, Cleopatr'a egipteniloru si Marior'a-Florior'a au fostu larve próste inaintea Stralucessime Signorimei Vóstre!

Signore Busumff: (armocându ochii in oglinda si zimbindu cu indestalare) Bunu „*nunecu*” a aflatu persón'a Nóstra in gustulu teu celu finu; remani déra totu acest'a. Noi te denumim de grande talmaciulu nostru pentru — — lumea întréga . . . Tu să ni faci punte, să ni fii „*punte facatoriu*.” —

Sdrantivrescu: (ingenuchie) Neci fiintia mai mar'animósa n'a esistatu de la Adamu si pana asta-di ca Stralucessime Signorimei Vóstre! Cu agerimea unui vulture aflati pre cei nefericiti si îi ridicati la peptulu Stralucessime Signorimei Vóstre, ca să védia si ei, ce sunt veseliele si bucuriele pamentesci!

Signore Busumff: (metezându-si barb'a) Tu esci omu dreptu; pre tine a-nume te-am destinatu pentru ingrigirea celor „*temporale*”: aduna déra, castiga de unde vei poté. —

Gu'ra Satului: (pentru sine) Tunde, belesce!

Sign. Busumff: — Si ce ai adunatu grigesce!

Sdrantivrescu: Stralucessime Signore maranimoso! gliene sono sommamente tenuto!

Signore Busumff: Si pentru voi cesti'a-l-alti duoi (*Folticosu* si *Bibolescu* ingenuchiati) anche vomu aduce ce-va de la locul celu santu, si de nu alt'a — „*pèrliti*” veti fi si voi, ca ceia-l-alti, că noi vremu să ve respectedie tóte creaturele. —

Folticosu si Bibolescu. Grazia formosu, Stralucessimului Signore!

Sign. Busumff: (vediendu pre *Lacomescu*, care singurulu mai sta in pctióre într'unu unghietu cu capulu plecatu) Dér' tu puiu de nepirea, ce stai a-colo batutu de plóia? anche nu te-ai pocaitu? Cine suntemu *Noi*?

Lacomescu: (face o saritura pana la Signorele si cade in genuchi langa ceia-l-alti)

Stralucessime, Intieptissime, Frumóssissime, Maranimosissime, Patriotissime, Signorissime, Nostrissime! Tu esci semidieulu celu mai mare, care a portatu pamentulu! In Tine se concentrédia totu ce e maretu, straluce, nobile, gratosu, intieptu, sapientu pe lume! Spiritulu lui Socrate, Seneca, Salomonu, Thales, Pythagoras, Solon, Licurgu, Pericle: marimea lui Alcibiades, Epaminondas, Caesar, Alisandru, Napoleon, Garibaldi: vócea lui Demosthene, Josokrate, Cicero, Cato — cu unu cuventu: tóte umbrele maretie a tuturoru evuriloru sunt regenerate in Stralucessim'a Signorissim'a Vóstrissim'a!

Sign. Busumff: (se busumffia, esaltatu) *Lacomescule!* Tu esci caramid'a caramideloru, si pre caramid'a acest'a voi zidi totu venitorulu meu! Pentru acest'a pre tine te punu in capulu tuturoru. Tu, candu nu voiu fi eu a casa, vei siedé in fruntea mesei, vei manca cu lingu'a cea mare, si vei be d'in

pocalulu meu ceta mare: si vei lua sâma dupa cei-l-alti, sâ nu li se plece de mancare sâu de beutura. Ce vei face tu, eu nu voiu stricâ si ce vei stricâ tu, eu nu voiu face. Dar' *respectu sâ aiba de tine si de voi creaturile, ca de Noi!*

Iacomescu: (sarutânda oismale Signorelei) O celu mai graciosu signore de pe rotundulu pamentului!

Sign. Busumfl: (câtra toti) Acuma sculati-ve, mergeti in lume, si spuneti ômeniloru *ce domnu mare sum Noi, ce straluce, ce inaltu!*

Toti: (sculânda-se ridica pe signorele pre uneri si striga) *Eviva il nostro stralucissimè Signore!*

Sign. Busumfl: (ca vâde cam sugrumatâ) *A buca reviderci mei cari „perlitii“*

Toti: Stia bene carissimo Signore!

(Perdâta cada publiculu aplaudâdia)

Vien'a — aprôpe de septeman'a cea mare, pe candu se dice „câ se ducu clopotele la Rom'a“ an. 1863.

Pacala.

Programu de economisare.

— Pentru cei de curendu casatoriti. —

Odata d'in voia buna,
Duoî teneri se impreuna
Intr'o santa cununia,
Si drépta casatoria;
Éra intr'o deminétia, —
Dormindu ambiî cu dulcétia, —
Barbatulu d'in somnu trasare,
Punendu sóciei intrebare:
„Cumû sâ traimu, boierésa?
Câ n'avemu nemicu in casa“?

„Taci, barbate, nu te teme,
C'a sâ fimu bogati cu vreme;
Am sub patu o closca buna,
Ce clocesce-acumu de-o luna,*)
I-am pusu dóue-dieci de óue,
Dór' va scóte barem nóa,
Si'omu lasâ puii sâ crésca,
Pr'in curte sâ se 'nmultiésca.
Si candu aceia-i vomu prinde,
Cu pretiu in tergu ii vomu vinde,
Cumparandu dóua purcele,
Cucurudiu pe langa ele;
Un'a câte siepte lata,
Sunt patru-spre-diece, éta;
Candu acele le vomu vinde:
Bani bine ni voru prinde,
Ni vomu cumparâ: duoî cai,
Pane, sare, ori malaiu,
Cai de cei ardelenesci,
Ce fugu precumu tu gandesci,
Ca s'ajungemu intr'o óra,
Pon' la tergu la Sigisióra.
A-poi hamuri, sbicia si frane,
Traindu de adi pone mane.“

* * *

Sociulu plinu de bucuria,
Vrendu sâ bata in calchie,
Dise: „cumû sâ mani tu tare?
Câ nu li-amu datu de mancare.“
Si-a-poi vrendu d'in patu sâ séra,
Sâ li deie fenu sâu paie

* De-o buna? A-poi va scóte, n'ai grige. —

Cal.

(Va unca.)

Proprietariu, editoriu si redactoru respundietoriu **Mircea B. Stnescu.**

Candu d'acestea pomenesce,
Cu petioru 'n patu lovesce,
Se rupe cu dinsii patulu,
Cade pe closca barbatulu,
Si-o turtesce, si-o latiesce,
Si de óue se manjesce.

„Oh! barbate, netantocu,
Slabu la minte si norocu,
Vedi asîe dragutiulu meu,
'siè-'ti-ajuta Domnedieu.
Ai pui, ai gaini, pr'in curte,
Ai de tóte, multe, multe;
Ai porcele, dóue iepe,
De satule stau sâ crepe.
Vedi, barbate, blastemate,
Si'ncarcatu totu de pecate,
Nu zidi in ventu cetate,
Câ si ce ai le perdi tóte.

Scovarda Gavrilă.

Dóue tropare moderne.

Tropariulu mortiloru.

— Estrasu d'in numerii Albinei de pe vremea alegerei de episcopu la Aradu. —

Cu duhurile celoru — batjocuriti de mine, te declaru — pre tine, Miróne — mortu — moralicesce!

Providentialulu.

Tropariulu invierii.

— Estrasu d'in numerii mai recentii ai Albinei. —

Mironu a inviatu d'in — morti, la prim'a alegere in — Albin'a murindu, — la a dóue alegere, totu a-colo pre Siagun'a — calcandu, si pipirigiloru de partid'a liberala a celoru de la Albina—o svarmata daruindu-li.

Providentialulu.

PUBLICATIUNI SERIOSE.

Procesulu de pressa intentatu in contr'a lui „Gur'a Satului“, respective in contr'a dlui **F. H. Longinu.**

(Urmare.)

Onorate jurii! Inaintea DVóstra sta unu venerabile pastoriu sufletescu, care este bine meritatu de patria si de natiune, câ-ci intr'o tiéra straina (Romani'a) a fundatu si a organizatu o comunitate basericésca pentru magiarii reformati.

Si pre acestu vrednicu barbatu acusatulu vine a-lu calumniâ intru unu modu atâtu de necrutiatoriu.

Recunosc si eu privilegiulu amorului, dér' si elu si are marginile séle.

In artichelu incriminatu sunt calcate acele margini, de óre-ce autorulu a trecut pone la a calumniâ onórea unui cetatiénu nepetatu.

Autorulu — ce e dreptu — dice, câ de voiâ sâ calumnieze, si-intindea pen'a in fere si seriâ intru unu diurnale seriosu, éra neci decatu nu si-publicâ opiniunile séle intru unu diurnale glumeti, va sâ dica nevinovatu, precumu este „Gur'a Satului“, dupa ce elu acele opiniuni le-a scrisu eu unu condein inuatu in tenta de purpuru, ce e caracteristic'a bunei vole nevinovate.